

[Undervisningsministeren.]

tisk karakter, idet nemlig det årelange arbejde i Calrsbergfondet i virkeligheden har vist, at i praksis bliver der ikke nogen særlige vanskeligheder ved det.

Når man får et forslag til fremme af den eller den videnskabelige opgave ind ad døren, er det i virkeligheden ikke svært i det enkelte tilfælde at afgøre, om det må henregnes under grundvidenskaberne eller under de anvendte videnskaber. Der kan naturligvis måske indenfor de medicinske videnskaber være vanskeligheder, men der har aldrig været særlige besværligheder på dette område i Carlsbergfondets bestyrelse.

Jeg giver det ærede medlem fru Ingeborg Refslund Thomsen ganske ret i, at bestyrelsens sammensætning bør være således, at videnskabens egne mænd har det egentlige ansvar og den egentlige ære for, hvilke grene og opgaver der skal fremmes; det er egentlig også kun videnskabsmændene selv, der kan bedømme det. Tilsvarende fonds i Sverige har bestyrelser, der er sammensat alene af videnskabsmænd, og ser man på et fond som det i England, der kaldes University Grants Committee, der nærmest kan sammenlignes med vort Statens almindelige Videnskabsfond, er dette ligeledes udelukkende sammensat af videnskabsmænd. Vi er hos os endt med den beslutning, at der skal være 2 repræsentanter for administrationen, nemlig en repræsentant fra undervisningsministeriet og en fra finansministeriet, i den samlede overbestyrelse, der ligesom står over de forskellige forskningsråd. Det har man ment var det bedste, fordi der kunne være visse områder, hvor det var godt ligesom at stå i kontakt med disse ministerier. Men derfor vil selve hovedsagen stå fast: det bliver videnskabsmændene, der fordeler pengene og fremmer de opgaver, de anser det for nødvendigt at fremme.

Til slut skal jeg igen udtale min tak til de ærede ordførere og håbe, at lovforslaget må få en hurtig behandling i det høje ting.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Endelig foretoges:

Anden behandling af forslag til lov om tillæg til lov om bekæmpelse af smitsom kalvekastning (brucellose hos kvæg).

(Første behandling findes i tidenden sp. 1088).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Landbrugsministeren (Sønderup): Jeg forstår, at der under første behandling af dette lovforslag blev stillet en række spørgsmål, som ikke kunne besvares, da jeg ikke selv kunne være tilstede på det pågældende tidspunkt. Jeg skal da forsøge nu ved anden behandling at besvare nogle af de spørgsmål, der blev stillet.

Det ærede medlem hr. Chr. J. Hansen ønskede oplysning om kalvekastningsvaccinen og dennes værdi, idet jeg forstår, det ærede medlem henviste til, at man for nogle år siden havde foretaget rundspørge til et antal dyrlæger for nærmere at få belyst problemerne i forbindelse med anvendelsen af kalvekastningsvaccinen. Samtidig berørte det ærede medlem spørgsmålet om pladsforholdene på serumlaboratoriet.

Under rigsdagens behandling af lov af 22. december 1948 om foranstaltninger til støtte for bekæmpelse af kvægtuberkulose og smitsom kalvekastning blev der af det landstingsudvalg, som behandlede lovforslaget, rejst spørgsmål om kalvekastningsvaccinens værdi. Jeg forstår også, at udvalget havde forhandlinger med professor Christiansen og dr. Thomsen, statens veterinære serumlaboratorium. Serumlaboratoriet havde, allerede forinden disse forhandlinger fandt sted, jævnlige rettet henvendelse til de praktiserende dyrlæger for at få oplysning om virkningen af kalvekastningsvaccinen. De oplysninger, man modtog fra dyrlægerne, gik ud på, at vaccinen havde virket upåklageligt. Vaccinen bliver fremstillet af materialer fra Amerika og svarer til den bedste vaccine, der fremstilles dér. Som sagt, vaccinen har virket i høj grad tilfredsstillende og har været et meget væsentligt hjælpemiddel ved bekæmpelsen, også i den henseende at det har hjulpet de forskellige besætningsejere, som er kommet ud for den misere at få kalvekastning, tåleligt igennem den situation.

Med hensyn til pladsforholdene på serumlaboratoriet kan det oplyses, at serumlaboratoriets diagnosestation i Aarhus blev taget i brug i begyndelsen af 1950, og at der for nogle måneder siden blev bevilget et beløb på 75 000 kr. til udarbejdelse af tegninger og overslag til en udvidelse af laboratoriet på Bülowsvej; arbejdet med udarbejdelsen af disse tegninger og overslag er i fuld gang.